

Til

Udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Pressemeddelelse vedr. rådsmøde 2401, ØKOFIN, den 13. december 2001

Dette rådsmøde 2401 (15139/01 Presse 465) blev behandlet af Europaudvalget på mødet den 7. december 2001. Dansk delegationsleder: Finansminister, Thor PEDERSEN

B-dagsordenspunkter til behandling på ministermødet, bl.a.:

FORBEREDELSE AF DET EUROPÆISKE RÅD I LAEKEN; Rådet noterede sig rapport om forberedelserne til indførelsen af euroen, godkendte erklæring om den økonomiske politik på baggrund af konjunkturaftmatningen og traf desuden afgørelser vedrørende beskatning af renteindtægter og energiprodukter [*](#)

FINANSIELLE TJENESTEYDELSER; Rådet nåede frem til en generel indstilling vedrørende forslaget til direktiv om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse og vedrørende direktivet om insiderhandel og kursmanipulation -"markedsmisbrug" samt om teksten til et udkast til forordning om anvendelse i EU af de internationale regnskabsstandarder IAS (IFRS og SIC) (FO) [*](#)

GLOBALISERING OG UDVIKLING; Rådet noterede sig kommissær SOLBES' fremlæggelse af en foreløbig rapport om svarene på globaliseringens udfordringer [*](#)

SKATTER OG AFGIFTER; Rådet godkendte konklusioner vedrørende beskatning af renteindtægter (Se tekst), energibeskatning og moms på e-handel (FO) [*](#)

EVENTUEL T; Formanden konstaterede enighed om udkast vedrørende lån fra EIB til EFTA- landene og Rådet gjorde status over ratifikationer af den nye afgørelse om egne indtægter [*](#)

A-dagsordenspunkter færdigforhandlet af COREPER inden ministermødet. bl.a.:

EKSTERNE FORBINDELSER

Menneskerettigheder; Rådet godkendte Den Europæiske Unions retningslinjer for dialoger om menneskerettigheder. [*](#)

RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER

Liste over terrororganisationer; Rådet godkendte proceduren for den endelige udformning af listen over terrororganisationer. [*](#)

MILJØ

Kystzoneplanlægning; Rådet vedtog formelt sin fælles holdning vedrørende forslaget til henstilling om gennemførelse af integreret kystzoneplanlægning i Europa (*dok. 13395/01*). [*](#)

Ikke-hemmelige erklæringer vedr. A-dagsordenspunkter (vedlagt bagest):

Ingen

-

-

-

Henvisning til A-dagsordenspunkter vedr. ØKOFIN behandlet på andre rådsmøder siden det foregående ministerrådsmøde den 4. december 2001:

Rådsmøde 2397 Almindelige anliggender d. 10. december 2001 (alm.del- bilag 328)
Makrofinansiel bistand til Bosnien-Hercegovina, Forbundsrepublikken Jugoslavien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien; Rådet vedtog en ændring til henholdsvis Rådets afgørelse 1999/325/EF, 2001/549/EF og om supplerende makrofinansiel bistand

Rådsmøde 2400, Fiskeri d. 17. December 2001 (alm.del- bilag ikke udgivet)
Beskyttelse af euroen mod falskmøntneri; Rådet vedtog en afgørelse om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse.

Punkter, som ikke blev behandlet på rådsmødet, herunder evt. mandater (FO) jf. EUU-dagsordenen,

Ingen

Bruxelles, den 4. marts 2002

Med venlig hilsen

Morten Knudsen

15139/01 (Presse 465)
(OR. fr)

PRESSEMEDDELELSE

Vedr.:

2401. samling i Rådet

- ØKOFIN -

den 13. december 2001 i Bruxelles

Formand:
Didier REYNDERS

Kongeriget Belgiens finansminister

CHANDLET VED DEBAT

*

*

✿

✻

ODKENDT UDEN DEBAT

ORBINDELSER

*

ANDRE ANLIGGENDER

✱

Des regeringer og Europa-Kommissionen var repræsenteret således:

ERS

Finansminister

EN

Finansminister

Forbundsfinansminister

ESER

Statssekretær, Forbundsfinansministeriet

ODOULAKIS

Økonomi- og finansminister

ATO Y FIGAREDO

Anden viceministerpræsident samt
økonomiminister

S

Økonomi- og finans- og industriminister

EEVY

Finansminister

NTI

Økonomi- og finansminister

Minister for statens finanser og budget og
justitsminister

EN

Økonomiminister

Nederlandene:

Wouter Jacob BOS

Statssekretær for finansielle spørgsmål

Østrig:

Karl-Heinz GRASSER

Forbundsfinansminister

Portugal:

Vasco LAVRADOR

Statssekretær for statens finanser og finansielle spørgsmål

Finland:

Sauli NIINISTÖ

Finansminister

Sverige:

Bosse RINGHOLM

Finansminister

Sven HEGELUND

Statssekretær, Finansministeriet

Det Forenede Kongerige:

Gordon BROWN

Finansminister

Dawn PRIMAROLO

Paymaster General

* * *

Kommissionen:

Frits BOLKESTEIN

Medlem

Pedro SOLBES MIRA

Medlem

* * *

Endvidere deltog:

Philippe MAYSTADT

Formand for Den Europæiske Investeringsbank

Johnny ÅKERHOLM

Formand for Det Økonomiske og Finansielle Udvalg

Jean-Philippe COTIS

Formand for Udvalget for Økonomisk Politik

-

FORBEREDELSE AF DET EUROPÆISKE RÅD I LÆKEN***Indførelse af euroen***

Rådet noterede sig Kommissionens rapport om forberedelserne til indførelsen af eurosedler og -mønter, som vil blive forelagt Det Europæiske Råd i Laeken. Rådet gav udtryk for tilfredshed med, at arbejdet med disse forberedelser er kommet så langt, som det er.

Den økonomiske situation

Rådet godkendte erklæringen - som er udarbejdet af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg - til Det Europæiske Råd i Laeken om den økonomiske politik på baggrund af konjunkturafmatningen.

Skattepakken

Rådet besluttede at forelægge Det Europæiske Råd en situationsrapport om beskatning af renteindtægter.

Beskatning af energiprodukter

Formanden for Rådet vil orientere Det Europæiske Råd om drøftelserne på denne samling om beskatning af energiprodukter.

FINANSIELLE TJENESTEYDELSER***Handlingsplan***

Rådet havde fået forelagt to rapporter vedrørende iværksættelsen af handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser, nemlig femte situationsrapport fra Kommissionen og formandskabets rapport om de seneste seks måneders aktiviteter.

Det fremhæves i formandskabets rapport især, at Rådet har kunnet vedtage følgende retsakter:

- direktivet om ændring af direktivet om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge
- de to direktivet vedrørende investeringsinstitutter
- en fælles holdning vedrørende direktivforslaget om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser, og at det har givet sin politiske tilslutning til:
- forslaget til forordning om grænseoverskridende betalinger i euro
- direktivforslaget om forsikringsmæglere, og det har på denne samling kunnet konstatere følgende:
- en generel indstilling vedrørende direktivet om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse
- en generel indstilling vedrørende direktivet om "markedsmisbrug", og
- bred enighed om forordningen om anvendelse af internationale regnskabsstandarder.

Kommissionens femte rapport, som kommissær BOLKESTEIN fremlagde i Rådet, er blevet udarbejdet med bistand fra Gruppen vedrørende Politikken for Finansielle Tjenesteydelser; den indeholder tre centrale budskaber til Rådet, nemlig:

- en integreret europæisk finansiell sektor er vigtigere end nogensinde som motor for vækst og beskæftigelse. Den vil også kunne spille en væsentlig rolle som buffer mod volatilitet og dermed som en stabilitetsspol i denne urolige økonomiske periode
- der er gjort betydelige fremskridt siden sidste rapport. Der er dog reel bekymring over den nuværende hastighed i arbejdet, hvis handlingsplanen skal kunne gennemføres inden for den fastsatte tidsramme, jf. erklæringerne fra Økofin-Rådet og Det Europæiske Råd
- det er nødvendigt med en bred og kritisk midtvejsoversigt over, hvad der er blevet gennemført hidtil: hvilke fordele ved integrationen er allerede mærkbare, og hvad er der fortsat behov for at gøre? Opfølgningen skal bestå i konkret politisk handling.

Aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse

Rådet nåede i afventen af Europa-Parlamentets udtalelse frem til en generel indstilling vedrørende forslaget til direktiv om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse.

Forslaget tager sigte på at skabe ensartede retlige rammer for aftaler, der indgås med henblik på at begrænse kreditrisikoen i forbindelse med finansielle transaktioner gennem tilvejebringelse af værdipapirer og kontanter som sikkerhed i medfør af aftaler om både pantsætning og overdragelse af ejendomsret (herunder også aftaler om genkøb). Formålet er at medvirke til at gøre de finansielle markeder mere integrerede og omkostningseffektive og gøre det finansielle system i Den Europæiske Union mere stabilt for derigennem at støtte den frie udveksling af tjenesteydelser og de frie kapitalbevægelser i det indre marked for finansielle tjenesteydelser.

Målet om at forbedre stabiliteten på de finansielle markeder er blevet nøje afvejet i forhold til nødvendigheden af at beskytte de grundlæggende principper i insolvenslovgivningen, som kun i meget begrænset omfang berøres i dette direktiv. Direktivet vedrører kun rent finansielle aktiver (kontanter og værdipapirer), således at en sikkerhedshavers realisering af sådanne aktiver ikke påvirker produktionsmidler, der ejes af et selskab. Direktivet anfægter således ikke princippet i de bestemmelser i den nationale lovgivning, som suspenderer realiseringen af de aktiver, der er nødvendige for at fortsætte driften, medens det overvejes at sanere et selskab.

Markedsmisbrug

Rådet nåede i afventen af Europa-Parlamentets udtalelse ligeledes frem til en generel indstilling vedrørende direktivet om insiderhandel og kursmanipulation - "markedsmisbrug".

Direktivet skal erstatte det nugældende direktiv om insiderhandel fra 1989 og udvides til at omfatte kursmanipulation. På baggrund af begivenhederne den 11. september besluttede ministrene på det uformelle Økofin-møde den 21. september i Liège i forbindelse med dette forslag ligeledes i særlig grad at fokusere på bekæmpelse af finansiering af terrorisme og at gøre det til et nøgleinstrument i denne bekæmpelse.

Direktivet indeholder især bestemmelser om følgende spørgsmål:

- definitionerne af kursmanipulation og insiderhandel, hvor der også er medtaget viden erhvervet ved kriminelle aktiviteter i anvendelsesområdet for intern viden
- udstedernes forpligtelse til at meddele intern viden
- behandlingen af journalister og andre, som fremlægger eller udbreder forskningsresultater
- princippet om en enkelt kompetent administrativ myndighed til at sikre, at de bestemmelser, der vedtaget i medfør af dette direktiv, anvendes, samt fastlæggelse af tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser
- indførelsen af administrative foranstaltninger eller sanktioner
- samarbejdet mellem de kompetente myndigheder i medlemsstaterne
- delegation af beføjelser til Kommissionen til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger i henhold til komitologiproceduren.

Anvendelse af internationale regnskabsstandards

Rådet nåede i afventen af Europa-Parlamentets udtalelse og med forbehold af færdigbehandlingen af et spørgsmål til bred enighed om teksten til et udkast til forordning om anvendelse i EU af de internationale regnskabsstandards IAS (IFRS og SIC). Det spørgsmål, der skal færdigbehandles, vedrører Kommissionens forhandlinger med henblik på at opnå et tilsagn fra IASCF om at give afkald på ophavsretten, så de europæiske borgere og virksomheder frit kan anvende IAS-standarderne.

Formålet med forslaget til forordning er at indføre klare europæiske regler, som sikrer sammenlignelighed og gennemsigtighed i regnskabsaflæggelsen i hele Den Europæiske Union. Principielt skal alle de selskaber, der er noteret på et reguleret marked, og alle de selskaber, som forbereder notering, senest i 2005 udarbejde deres konsoliderede regnskaber efter disse "international accounting standards" (IAS) osv., som vedtages med henblik på anvendelse i Den Europæiske Union. Der er dog fastsat nogle få undtagelser fra dette, som skal gælde indtil 2007 (1).

Forslaget er en opfølgning af konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Lissabon og Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet med titlen "EU's regnskabsstrategi: vejen frem".

GLOBALISERING OG UDVIKLING

Rådet noterede sig kommissær SOLBES' fremlæggelse af en foreløbig rapport om svarene på globaliseringens udfordringer. Denne rapport vil blive behandlet på det uformelle møde mellem Økofin-ministrene og IMF's generaldirektør fredag eftermiddag i Laeken.

Der skal mindes om, at Økofin-Rådet på samlingen den 16. oktober 2001 havde opfordret Kommissionen til med henblik på samlingen i slutningen af februar 2002 at udarbejde en rapport om svarene på globaliseringens udfordringer og at fremlægge en foreløbig rapport på samlingen i dag. Ministrene var enige om, at rapporten primært skulle fokusere på de aspekter af globaliseringen, der vedrører det internationale finansielle system, og ligeledes undersøge, hvorledes udviklingen kan fremmes og finansieres.

Den foreløbige rapport indeholder en kort redegørelse for det hidtidige arbejde. Den omfatter en kommenteret oversigt over den igangværende undersøgelse og en række foreløbige konklusioner. Udarbejdelsen af den del, der vedrører fremme og finansiering af udviklingen, er ikke så langt fremme.

Rapporten er opdelt i tre dele:

I. Globalisering: status

II. Det internationale finansielle system i en globaliseret verden

A. Tendenser og opnåede resultater

B. Systemspørgsmål

C. Mod et mere stabilt system

Måder til forebyggelse og styring af kriser

Bekæmpelse af misbrug af det finansielle system

Regionalt og globalt samarbejde

En styrket institutionel ramme

III. Fremme og finansiering af udviklingen

A. Eksisterende instrumenter: ODA, gældsreduktion, samhandel og direkte udenlandske investeringer

B. Nye instrumenter

SKATTER OG AFGIFTER

Beskatning og renteindtægter

Rådet godkendte følgende konklusioner vedrørende beskatning af renteindtægter:

"Dette udkast til direktiv (se teksten i bilaget) indeholder samtlige bestemmelser om beskatning af renteindtægter med henblik på forhandlinger med tredjelande.

Når medlemsstaterne har vurderet de i Feira-konklusionerne omhandlede garantier med hensyn til anvendelsen af såvel tilsvarende foranstaltninger i tredjelande som de samme foranstaltninger i afhængige eller associerede områder, træffer Rådet på grundlag af en rapport om forhandlingsresultaterne med enstemmighed afgørelse om en endelig tekst til direktivet senest den 31. december 2002."

Energibeskatning

Formanden for Rådet vil aflægge rapport til Det Europæiske Råd om drøftelserne på denne samling om energibeskatning.

Moms på e-handel: Rådets konklusioner

Rådet

– opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til straks at gå i gang med så hurtigt som muligt at udvikle og gennemføre en hensigtsmæssig elektronisk mekanisme på et ikke-diskriminerende grundlag med henblik på pålæggelse, angivelse, opkrævning og fordeling af afgifter i forbindelse med e-handelsleverancer med beskatning på forbrugsstedet;

– pålægger Fiskalgruppen med henblik på vedtagelse i Økofin-Rådet i februar 2002 at færdigbehandle en midlertidig løsning - begrænset til en periode på tre år, som Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen, kan forlænge af praktiske årsager - baseret på det svenske formandskabs kompromisforslag med indarbejdelse af en forenklet indtægtsfordelingsmekanisme og pligtelse til at indføre en elektronisk løsning så hurtigt som muligt og senest tre år efter gennemførelsen af direktivet.

EVENTUELT

Lån fra EIB til EFTA-landene

Formanden konstaterede, at der var enighed mellem medlemsstaterne om udkastet til EIB's "Ny EFTA-mekanisme", og opfordrede sine kolleger til at foretage det nødvendige for, at EIB's Styrelsesråd kan færdiggøre afgørelsen ved skriftlig procedure.(2)

Egne indtægter - Status over ratifikationer

Rådet gjorde status over ratifikationer af den nye afgørelse om egne indtægter og noterede sig især, at afgørelsen ikke vil blive ratificeret af alle medlemsstaterne inden den 1. januar 2002 og således ikke vil kunne anvendes på Fællesskabets budget fra den 1. januar 2002.

Formandskabet opfordrede de medlemsstater, der endnu ikke har ratificeret den nye afgørelse om egne indtægter til at fremskynde deres ratifikationsprocedurer, så den kan træde i kraft tidligst muligt i 2002. Så snart den nye afgørelse er trådt i kraft, vil Fællesskabernes budget for året 2002 blive korrigeret for så vidt angår egne indtægter på grundlag af denne nye afgørelse.

BILAG

Forslag til Rådets direktiv om beskatning af renteindtægter fra opsparing i form af rentebetalinger

"RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 94, under henvisning til forslag fra Kommissionen,
under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,
under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og
ud fra følgende betragtninger:

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Afsnit I: Indledende bestemmelser

Artikel 1

Formål

1. Det endelige formål med direktivet er at muliggøre, at renteindtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, som udbetales i en medlemsstat til faktiske modtagere, der er fysiske personer med skattemæssigt domicil i en anden medlemsstat, gøres til genstand for reel beskatning i overensstemmelse med den sidstnævnte medlemsstats nationale lovgivning.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de opgaver, der er nødvendige til gennemførelse af dette direktiv, udføres af betalende agenter etableret på deres område, uanset hvor debitor for den fordring, der giver renten, er etableret.

Artikel 2

Definition af faktisk modtager

1. I dette direktiv forstås ved "faktisk modtager" enhver fysisk person, der modtager en rentebetaling, eller enhver fysisk person, for hvis regning en rentebetaling er sikret, medmindre han fremlægger bevis for, at han ikke har modtaget den, eller den ikke er blevet sikret ham for egen regning, dvs.

a) at han optræder som betalende agent i henhold til artikel 4, stk. 1, eller

b) at han optræder på vegne af en juridisk person, en enhed, der beskattes af sit udbytte i henhold til de generelle ordninger for erhvervsbeskatning, et investeringsinstitut, der er godkendt i overensstemmelse med Rådets direktiv 85/611/EØF eller en enhed, hvortil der er henvist i artikel 4, stk. 2, i nærværende direktiv, og i sidstnævnte tilfælde meddeler navn og adresse på den pågældende enhed til den erhvervsdrivende, der foretager rentebetalingen, hvorefter den sidstnævnte indberetter disse oplysninger til sit hjemlands kompetente myndighed, eller

c) at han optræder på vegne af en anden fysisk person, der er den faktiske modtager og meddeler den betalende agent den faktiske modtagers identitet i henhold til artikel 3 stk. 2.

2. Hvis en betalende agent har oplysninger, der tyder på, at den fysiske person, der modtager en rentebetaling, eller for hvem en rentebetaling er sikret, muligvis ikke er den faktiske modtager, og hvis denne fysiske person hverken er omfattet af stk. 1, litra a), eller stk. 1, litra b), træffer han rimelige foranstaltninger til at fastslå den faktiske modtagers identitet i henhold til artikel 3, stk. 2. Hvis den betalende agent er ude af stand til at identificere den faktiske modtager, behandler han den pågældende fysiske person som den faktiske modtager.

Artikel 3

De faktiske modtageres identitet og bopæl

1. Hver medlemsstat skal på sit område fastlægge og sikre anvendelsen af de procedurer, der er nødvendige for at gøre det muligt for den betalende agent at identificere de faktiske modtagere og deres bopæl med henblik på dette direktivs artikel 8-12

Disse procedurer skal være i overensstemmelse med de i stk. 2 og 3 fastsatte minimumsstandarder.

2. Den betalende agent fastlægger den faktiske modtagers identitet på grundlag af minimumsstandarder, der varierer efter, hvornår den betalende agent og rentemodtageren har optaget forbindelser:

a) for kontraktlige forbindelser optaget før den 1. januar 2004 fastlægger den betalende agent den faktiske modtagers identitet i form af hans navn og adresse ved hjælp af de oplysninger, han er i besiddelse af, navnlig i henhold til de gældende forskrifter i hans hjemland og Rådets direktiv 91/308/EØF

b) for kontraktlige forbindelser, der er optaget, eller, hvis sådanne kontraktlige forbindelser ikke findes, for transaktioner, der er gennemført på eller efter den 1. januar 2004, fastlægger den betalende agent den faktiske modtagers identitet i form af navn, adresse og, hvis et sådant nummer findes, skattemæssigt identifikationsnummer, der er tildelt af den medlemsstat, hvor skatteyderen har sit skattemæssige domicil. Disse oplysninger fastlægges på ; grundlag af passet eller det officielle identitetskort, der forevises af den faktiske modtager. Hvis adressen ikke er anført i passet eller i det officielle identitetskort, fastlægges den på grundlag af ethvert andet bevisdokument, der forevises af den faktiske modtager. Hvis det skattemæssige identifikationsnummer ikke findes i passet, i det officielle identitetskort eller i et andet bevisdokument, der forelægges af den faktiske modtager, herunder eventuelt den skattemæssige bopælsattest suppleres identiteten med fødselsdato og fødested på grundlag af passet eller det officielle identitetskort.

3. Den betalende agent fastlægger den faktiske modtagers bopæl på grundlag af minimumsstandarder, der varierer efter, hvornår den betalende agent og rentemodtageren har optaget forbindelse. Med forbehold af nedenstående anses bopælen for at være i det land, hvor den faktiske modtager har sin faste adresse:

a) for kontraktlige forbindelser optaget før den 1. januar 2004 fastlægger den betalende agent den faktiske modtagers bopæl ved hjælp af de oplysninger, han er i besiddelse af, navnlig i henhold til de gældende forskrifter i hans hjemland og direktiv 91/308/EØF

b) for kontraktlige forbindelser, der er optaget, eller, hvis sådanne kontraktlige forbindelser ikke findes, for transaktioner, der er gennemført på eller efter den 1. januar 2004, fastlægger den betalende agent på grundlag af den adresse, der er angivet i passet eller i det officielle identitetskort eller om nødvendigt på grundlag af ethvert andet bevisdokument, der forevises af den faktiske modtager, den faktiske modtagers bopæl efter følgende procedure: for fysiske personer, der fremviser et pas eller et officielt identitetskort udstedt af en medlemsstat og erklærer sig som hjemmehørende i et tredjeland, fastslås bopælen ved hjælp af en skattemæssig bopælsattest udstedt af den kompetente myndighed i det tredjeland, hvor den fysiske person hævder at være hjemmehørende. Hvis en sådan attest ikke kan fremvises, anses bopælen for at befinde sig i den medlemsstat, der har udstedt passet eller ethvert andet officielt identitetsdokument.

Artikel 4

Definition af betalende agent

1. I dette direktiv forstås ved "betalende agent" enhver erhvervsdrivende, der betaler renter til eller sikrer betalingen af renter umiddelbart til den faktiske modtager, uanset om han er debitor for den fordring, der giver renten, eller den aktør, som debitor eller den faktiske modtager pålægger at betale renter eller at sikre betalingen af renter.

2. Enhver enhed etableret i en medlemsstat, hvortil der betales renter, eller for hvis vedkommende renten sikres for den faktiske modtagers regning, betragtes også som betalende agent efter en sådan betaling eller sikringen af en sådan betaling. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse, hvis den erhvervsdrivende har grund til på grundlag af officielle bevisdokumenter, der forevises af enheden, at tro, at:

a) denne er en juridisk person, bortset fra de i stk. 5 nævnte juridiske personer

b) dens udbytte beskattes i henhold til de generelle ordninger for erhvervsbeskatning, eller

c) den er et investeringsinstitut, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv 85/611/EØF.

En erhvervsdrivende, som betaler renter til eller sikrer renter for en sådan enhed, der er etableret i en anden medlemsstat, og som betragtes som betalende agent i henhold til dette stykke, skal give sit hjemlands kompetente myndighed meddelelse om navn og adresse på - og det samlede rentebeløb, der er betalt til eller sikret for - enheden, og hjemlandets kompetente myndighed skal videregive disse oplysninger til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor enheden er etableret.

3. Den i stk. 2 omhandlede enhed skal imidlertid i henseende til dette direktiv have mulighed for at lade sig behandle som investeringsinstitut som omhandlet i stk. 2, litra c). Udnyttelsen af denne mulighed gøres til genstand for en attest, der udstedes af den medlemsstat, hvor enheden er etableret, og som denne enhed forelægger den erhvervsdrivende.

Medlemsstaterne fastsætter detaljerede regler for denne mulighed for de enheder, der er etableret på deres område.

4. Hvis den erhvervsdrivende og den i stk. 2 omhandlede enhed er etableret i samme medlemsstat, træffer den pågældende medlemsstat de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at enheden efterlever bestemmelserne i dette direktiv, når den optræder som betalende agent.

5. Følgende juridiske personer er ikke omfattet af stk. 2, litra a):

I Finland: avoin yhtiö (Ay) og kommandiittiyhtiö (Ky)/öppet bolag og kommanditbolag.

I Sverige: handelsbolag (HB) og kommanditbolag (KB).

Artikel 5

Definition af kompetent myndighed

I dette direktiv forstås ved "kompetent myndighed":

- a) for medlemsstaternes vedkommende enhver af de myndigheder, som af medlemsstaterne er anmeldt til Kommissionen, og
- b) for tredjelandes vedkommende den kompetente myndighed i henseende til bilaterale eller multilaterale skatteaftaler eller, dersom en sådan ikke findes, en anden myndighed, der er bemyndiget til at udstede bopælsattester til skattemæssige formål.

Artikel 6

Definition af rentebetalinger

1. I dette direktiv forstås ved "rentebetalinger":

- a) renter betalt eller krediteret en konto vedrørende fordringer af enhver art med eller uden prioritetsgaranti eller klausuler om andel i debtors udbytte, navnlig indtægter fra statslige værdipapirer og indtægter fra obligationer eller gældsbeviser, herunder præmier eller gevinster i tilknytning til sådanne værdipapirer, obligationer eller gældsbeviser; strafrenter for sen betaling betragtes ikke som rentebetalinger
- b) påløbne eller kapitaliserede renter i forbindelse med afståelse, indfrielse eller tilbagekøb af de i litra a) omhandlede fordringer
- c) indkomst afledt af rentebetalinger, enten direkte eller via en i artikel 4, stk. 2, omhandlet enhed udloddet af
 - i) investeringsinstitutter, der er godkendt i overensstemmelse med direktiv 85/611/EØF,
 - ii) enheder, der er omfattet af den i artikel 4, stk. 3, fastsatte mulighed,
 - iii) institutter for kollektiv investering etableret uden for det i artikel 7 omhandlede område.
- d) indkomst i forbindelse med afståelse, indfrielse eller tilbagekøb af andele eller enheder i følgende institutter og enheder, hvis de direkte eller indirekte via andre institutter for kollektiv investering eller enheder som omhandlet nedenfor investerer mere end 40% af deres aktiver i fordringer omhandlet i litra a):
 - i) investeringsinstitutter, der er godkendt i overensstemmelse med direktiv 85/611/EØF,
 - ii) enheder, der er omfattet af den i artikel 4, stk. 3, fastsatte mulighed, og

iii) institutter for kollektiv investering etableret uden for det i artikel 7 omhandlede område.

Medlemsstaterne kan imidlertid kun lade indkomst som omhandlet i litra d) indgå i definitionen af rentebetaling, for så vidt denne indkomst svarer til en indkomst, der direkte eller indirekte stammer fra rentebetalinger som defineret i litra a) og b).

2. I henseende til stk. 1, litra c) og d), skal den samlede indkomst, dersom en betalende agent ikke ligger inde med oplysninger om, hvor stor en del af indkomsten der afledes af rentebetalinger, betragtes som rentebetaling.

3. I henseende til stk. 1, litra d), skal procentsatsen, dersom en betalende agent ikke har nogen oplysninger om procentsatsen for de aktiver, der er investeret i fordringer eller i andele eller enheder i henhold til nævnte litra, anses for at være højere end 40%. Hvis agenten ikke er i stand til at fastlægge beløbet for den indkomst, som den faktiske modtager har realiseret, betragtes indkomsten som værende provenuet af afståelsen, indfrielsen eller tilbagekøb af andelene eller enhederne.

4. Hvis rente som defineret i stk. 1 betales til eller krediteres en konto, der indehaves af en i artikel 4, stk. 2, omhandlet enhed, idet denne enhed ikke er omfattet af den i artikel 4, stk. 3, fastsatte mulighed, skal den betragtes som rentebetaling fra en sådan enhed.

5. I henseende til stk. 1, litra b) og d), skal medlemsstaterne have mulighed for at kræve, at betalende agenter på deres område beregner renterne på årsbasis i en periode, der ikke må overstige et år, og behandler sådanne på årsbasis beregnede renter som rentebetalinger, også selv om der ikke finder afståelse, indfrielse eller tilbagekøb sted i den pågældende periode.

6. Uanset stk. 1, litra c) og d), skal det være muligt for medlemsstaterne at holde enhver i de pågældende bestemmelser omhandlet indkomst fra institutter eller enheder etableret på deres område uden for definitionen af rentebetalinger, hvis de pågældende enheders investeringer i fordringer omhandlet i stk. 1, litra a), ikke har oversteget 15% af deres aktiver. Uanset stk. 4 kan medlemsstaterne ligeledes beslutte at holde renter, der udbetales til eller krediteres en konto tilhørende en enhed som omhandlet i artikel 4, stk. 2, der ikke er omfattet af muligheden i artikel 4, stk. 3, og som er etableret på deres område, uden for definitionen af rentebetaling, jf. stk. 1, hvis de pågældende enheders investeringer i fordringer omhandlet i stk. 1, litra a), ikke har oversteget 15% af deres aktiver.

En medlemsstats udnyttelse af en sådan mulighed skal være bindende for andre medlemsstater.

7. Den i stk. 1, litra d), og stk. 3 omhandlede procentsats fastsættes efter udgangen af den i artikel 10 omhandlede overgangsperiode til 25%.

8. De i stk. 1, litra d), og stk. 6 omhandlede procentsatser fastsættes under henvisning til investeringspolitikken som fastlagt i fondsbestemmelserne eller vedtægterne for de berørte institutter eller enheder og, hvis sådanne ikke findes, under henvisning til den faktiske sammensætning af de berørte institutters eller enheders aktiver.

Artikel 7

Geografisk anvendelsesområde

Dette direktiv anvendes på renter betalt af en betalende agent etableret på det område, på hvilket traktaten finder anvendelse i henhold til traktatens artikel 299.

Afsnit II: Informationsudveksling

Artikel 8

Den betalende agents indgivelse af information

1. Når den faktiske rentemodtager er hjemmehørende i en anden medlemsstat end den, hvor den betalende agent er etableret, omfatter den information, som den betalende agent skal indgive til sit hjemlands kompetente myndighed, som et minimum følgende:

a) den faktiske modtagers identitet og bopæl fastlagt i henhold til artikel 3

b) den betalende agents navn og adresse

c) den faktiske modtagers kontonummer eller, dersom et sådant ikke findes, identifikation af den fordring, der giver anledning til renten, og

d) oplysninger om rentebetalingen i henhold til stk. 2.

2. Den information, som den betalende agent skal indgive vedrørende rentebetaling, skal som et minimum indeholde en differentiering mellem renterne efter nedenstående kategorier og angive følgende:

a) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a): den betalte eller krediterede rentes beløb

b) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b) eller (d): enten det rente- eller indkomstbeløb, der er omhandlet i de nævnte litraer, eller det fulde beløb af provenuet af afståelsen, indfrielsen eller tilbagekøbet

c) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra c): enten det indkomstbeløb, der er omhandlet i nævnte litra, eller udlodningens fulde beløb

d) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 4: det rentebeløb, der tilskrives hvert af medlemmerne af den enhed, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, og som opfylder betingelserne i artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 1

e) hvis en medlemsstat udnytter muligheden i artikel 6, stk. 5: rentebeløbet på årsbasis.

Medlemsstaterne kan dog begrænse minimumsindholdet af den information, som den betalende agent skal indgive vedrørende rentebetaling, til det samlede rente- eller indkomstbeløb og det fulde beløb af provenuet af afståelsen, indfrielsen eller tilbagekøbet.

Artikel 9

Automatisk informationsudveksling

1. Den kompetente myndighed i den betalende agents medlemsstat afgiver de i artikel 8 omhandlede oplysninger til den kompetente myndighed i den faktiske modtagers bopælsland.

2. Indberetningen af information skal være automatisk og finde sted mindst en gang om året inden for seks måneder efter udgangen af skatteåret for den betalende agents medlemsstat for alle rentebetalinger i det pågældende år.

3. Bestemmelserne i direktiv 77/799/EØF finder anvendelse på informationsudvekslingen i medfør af dette direktiv, forudsat at der ikke er fastsat undtagelse heri. Artikel 8 i direktiv 77/799/EØF finder dog ikke anvendelse på de oplysninger, der skal afgives i henhold til dette kapitel.

Afsnit III: Overgangsbestemmelser

Artikel 10

Overgangsperiode

I en overgangsperiode på 7 år regnet fra den dato, der er fastsat i artikel 17, stk. 1, har Belgien, Luxembourg og Østrig ikke pligt til at anvende bestemmelserne i afsnit II, jf. dog artikel 13, stk. 1.

De har imidlertid ret til at modtage oplysninger fra de øvrige medlemsstater i henhold til afsnit II.

I overgangsperioden har dette direktiv til formål at sikre en reel minimumsbeskatning af renteindtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, som udbetales i en medlemsstat til faktiske modtagere, der er fysiske personer med skattemæssigt domicil i en anden medlemsstat.

Artikel 11

Kildeskat

1. I den i artikel 10 omhandlede overgangsperiode opkræver Belgien, Luxembourg og Østrig, når den faktiske rentemodtager er hjemmehørende i en anden medlemsstat end den, hvor den betalende agent er etableret, en kildeskat på 15% i overgangsperiodens første tre år og 20% i resten af perioden.

2. Den betalende agent opkræver kildeskat på følgende måde:

- a) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a): af det betalte eller krediterede rentebeløb
- b) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b) eller d): af det rente- eller indkomstbeløb, der er omhandlet i de nævnte litraer, eller ved hjælp af en skat med tilsvarende virkning, som skal bæres af modtageren af det fulde beløb af provenuet af afståelsen, indfrielsen eller tilbagekøbet
- c) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra c): af det indkomstbeløb, der er omhandlet i nævnte litra
- d) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 4: af det rentebeløb, der tilskrives hvert af medlemmerne af den enhed, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, og som opfylder betingelserne i artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 1
- e) hvis en medlemsstat udnytter muligheden i artikel 6, stk. 5: af rentebeløbet på årsbasis.

3. For så vidt angår stk. 2, litra a) og b), opkræves kildeskatten i et omfang svarende til den periode, hvori den faktiske modtager har besiddet fordringen. Hvis den betalende agent ikke kan fastlægge besiddelsesperioden på grundlag af de oplysninger, han er i besiddelse af, skal han behandle den faktiske modtager som besidder af fordringen i hele den periode, hvor den har været gældende, medmindre han fremlægger bevis for datoen for erhvervelsen deraf.

4. Den kildeskat, som den betalende agents medlemsstat opkræver, forhindrer ikke den medlemsstat, hvor den faktiske modtager har sit skattemæssige domicil, i at beskatte indkomsten i overensstemmelse med sin nationale lovgivning, forudsat at traktatens bestemmelser overholdes.

5. I overgangsperioden kan de medlemsstater, der opkræver kildeskat, fastsætte, at en erhvervsdrivende, der betaler renter til eller sikrer renter for en enhed som omhandlet i artikel 4, stk. 2, der er etableret i en anden medlemsstat, skal betragtes som betalende agent i stedet for enheden og skal opkræve kildeskat af disse renter, medmindre enheden formelt har accepteret, at dens navn og adresse samt det samlede rentebeløb, der er betalt til eller sikret for den, meddeles i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, sidste afsnit.

Artikel 12

Deling af provenu

- 1. Medlemsstater, der opkræver kildeskat i henhold til artikel 11, stk. 1, beholder 25% af deres provenu og overfører 75% af provenuet til den faktiske rentemodtagers bopælsland.
- 2. Medlemsstater, der opkræver kildeskat i henhold til artikel 11, stk. 5, beholder 25% af deres provenu og overfører 75% af provenuet til de andre medlemsstater i samme forhold som de overførsler, der foretages i medfør af stk. 1.
- 3. Disse overførsler finder senest sted inden for en periode på 6 måneder efter afslutningen af skatteåret for den betalende agents medlemsstat i forbindelse med stk. 1, eller for den erhvervsdrivende medlemsstat i forbindelse med stk. 2.
- 4. Medlemsstater, der opkræver kildeskat, skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at ordningen for deling af provenuet fungerer hensigtsmæssigt.

Artikel 13

Undtagelser fra kildeskatteproceduren

- 1. Medlemsstater, der opkræver kildeskat i henhold til artikel 11, følger en af eller begge følgende procedurer for at sikre, at de faktiske modtagere kan kræve, at der ikke tilbageholdes nogen skat:
 - a) en procedure, som gør det muligt for den faktiske modtager udtrykkeligt at bemyndige den betalende agent til at indberette oplysninger i henhold til afsnit II, idet en sådan bemyndigelse dækker alle renter, som den betalende agent betaler til den faktiske modtager; i dette tilfælde finder bestemmelserne i artikel 9 anvendelse

b) en procedure, som sikrer, at der ikke opkræves kildeskat, hvis den faktiske modtager forelægger sin betalende agent en attest, som er udstedt i hans navn af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den faktiske modtager har sit skattemæssige domicil, i henhold til stk. 2.

2. På begæring af den faktiske modtager udsteder den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den faktiske modtager har sit skattemæssige domicil, en attest, som angiver:

a) den faktiske modtagers navn, adresse og skattemæssige identifikationsnummer eller, dersom et sådant nummer ikke findes, hans fødselsdato og fødested

b) den betalende agents navn og adresse

c) den faktiske modtagers kontonummer eller, dersom et sådant ikke findes, identifikationen af sikkerheden.

En sådan attest skal være gyldig i en periode af højst tre års varighed. Den skal udstedes til enhver faktisk modtager, der har anmodet derom, inden for to måneder efter fremsættelsen af denne anmodning.

Artikel 14

Afskaffelse af dobbeltbeskatning

1. Den medlemsstat, hvor den faktiske modtager har sit skattemæssige domicil, sørger for at afskaffe enhver dobbeltbeskatning, som kunne følge af opkrævningen af den i artikel 11 omhandlede kildeskat, i henhold til bestemmelserne i stk. 2 og 3.

2. Hvis renter modtaget af en faktisk modtager har været gjort til genstand for en sådan kildeskat i den betalende agents medlemsstat, indrømmer den medlemsstat, hvor den faktiske modtager har sit skattemæssige domicil ham en skattegodtgørelse svarende til den tilbageholdte skats beløb i henhold til landets nationale lovgivning. Hvis dette beløb er højere end beløbet for den skat, der skal erlægges i henhold til landets nationale lovgivning, skal den medlemsstat, hvor den faktiske modtager har sit skattemæssige domicil, tilbagebetale den overskydende tilbageholdte skats beløb til vedkommende.

3. Hvis renter modtaget af en faktisk modtager ud over den i artikel 11 omhandlede kildeskat har været gjort til genstand for nogen anden type kildeskat, og den medlemsstat, hvor den faktiske modtager har sit skattemæssige domicil, indrømmer en skattegodtgørelse for en sådan kildeskat i henhold til sin nationale lovgivning eller dobbeltbeskatningsaftaler, krediteres denne anden kildeskat, før proceduren i stk. 2 tages i anvendelse.

4. Den medlemsstat, hvor den faktiske modtager har sit skattemæssige domicil, kan i stedet for den ordning med skattegodtgørelse, der er omhandlet i stk. 2 og 3, foretage tilbagebetaling af den kildeskat, der er omhandlet i artikel 11.

Artikel 15

Omsættelige værdipapirer

1. I den i artikel 10 omhandlede overgangsperiode betragtes nationale og internationale obligationer og andre omsættelige værdipapirer, som første gang er emitteret før den 1. marts 2001, eller for hvis vedkommende det oprindelige emissionsprospekt før denne dato blev godkendt af de kompetente myndigheder i henhold til Rådets direktiv 80/390/EØF eller af de ansvarlige myndigheder i tredjelande, ikke som fordringer i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a), forudsat at der ikke foretages nogen yderligere emissioner af sådanne omsættelige værdipapirer den 1. marts 2002 eller derefter.

Hvis der den 1. marts 2002 eller derefter foretages en yderligere emission af et ovenfor nævnt omsætteligt værdipapir emitteret af en regering eller en dermed beslægtet enhed, der handler i egenskab af offentlig myndighed, eller hvis rolle er anerkendt ved en international traktat, betragtes hele emissionen af dette værdipapir bestående af den oprindelige emission og enhver yderligere emission som en fordring i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a).

Hvis der den 1. marts 2002 eller derefter foretages en yderligere emission af et ovenfor nævnt omsætteligt værdipapir emitteret af enhver anden emittent, der ikke er omfattet af ovennævnte stykke, betragtes en sådan yderligere emission som en fordring i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a).

2. Intet i denne artikel forhindrer medlemsstaterne i at beskatte indkomsten af de i stk. 1 omhandlede omsættelige værdipapirer i overensstemmelse med deres nationale love.

Afsnit IV: Diverse og afsluttende bestemmelser

Artikel 16

Andre typer kildeskat

Dette direktiv forhindrer ikke medlemsstaterne i at opkræve andre typer kildeskat end den i artikel 11 omhandlede i overensstemmelse med deres nationale lovgivning eller dobbeltbeskatningsaftaler.

Artikel 17

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. januar 2004.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen derom og meddeler Kommissionen de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv, samt en sammenligningstabel over bestemmelserne i dette direktiv og de tilsvarende bestemmelser i den vedtagne nationale lovgivning.

Artikel 18

Revision

Kommissionen aflægger hvert tredje år rapport til Rådet om, hvorledes dette direktiv virker. Kommissionen foreslår på baggrund af disse rapporter i påkommende tilfælde Rådet de ændringer af direktivet, som måtte være nødvendige for bedre at sikre en reel beskatning af indtægter fra opsparing og fjerne uønskede konkurrencefordrejninger.

Artikel 19

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 20

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne."

PUNKTER GODKENDT UDEN DEBAT

Dokumenter med en dokumentreference er tilgængelige på Rådets internetsted <http://ue.eu.int>. Asterisk ved en afgørelse betyder, at der er fremsat offentligt tilgængelige erklæringer til optagelse i Rådets mødeprotokol; disse erklæringer findes ligeledes på Rådets internetsted eller kan fås ved henvendelse til Pressetjenesten.

EKSTERNE FORBINDELSER

Menneskerettigheder

Rådet godkendte Den Europæiske Unions retningslinjer for dialoger om menneskerettigheder.

Disse retningslinjer supplerer de retningslinjer, der allerede findes vedrørende dødsstraf og tortur, og styrker EU's politik på menneskerettighedsområdet. Disse retningslinjer omfatter følgende aspekter:

– generelle principper

- målene for menneskerettighedsdialogerne
- emner, der drøftes som led i menneskerettighedsdialogerne
- den procedure, der skal følges, inden der indledes en menneskerettighedsdialog
- de nærmere retningslinjer for menneskerettighedsdialogerne
- sammenhængen mellem medlemsstaternes bilaterale dialoger og de dialoger, der føres af EU
- sammenhængen mellem menneskerettighedsdialogerne og de forslag til resolutioner, som EU fremsætter på FN's Generalforsamling og i FN's Menneskerettighedskommission
- evaluering af menneskerettighedsdialogerne
- forvaltning af menneskerettighedsdialogerne
- menneskerettighedsspørgsmålet i forbindelse med de politiske dialoger

RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER

Liste over terrororganisationer

Rådet godkendte proceduren for den endelige udformning af listen over terrororganisationer. Medtagelse af en terrororganisation på denne liste indebærer, at specialiserede kompetente tjenester vil holde den under særlig overvågning

MILJØ

Kystzoneplanlægning

På baggrund af den enighed, der blev opnået på samlingen i Rådet (miljø) den 29. oktober 2001, vedtog Rådet formelt sin fælles holdning vedrørende forslaget til henstilling om gennemførelse af integreret kystzoneplanlægning i Europa (*dok. 13395/01*).

Den fælles holdning vil nu blive forelagt Europa-Parlamentet til andenbehandling i overensstemmelse med den fælles beslutningsprocedure.

Formålet med henstillingen er at tilskynde til en holdbar og bæredygtig udvikling af kystzonerne ud fra et miljømæssigt, socialt og økonomisk synspunkt ved at fremme en samarbejdsbaseret og integreret tilgang til deres forvaltning.

For nærmere oplysninger, se pressemeddelelsen i dok . 12994/01 Presse 372.

(1) For de selskaber, der kun har obligationer optaget til omsætning på et reguleret marked, de selskaber, der er noteret i et tredjeland og har værdipapirer optaget til omsætning på et reguleret marked i en medlemsstat uden deres samtykke, og de selskaber som har værdipapirer noteret i et tredjeland og som i den forbindelse anvender et andet primært grundlag for regnskabsaflæggelse.

(2) Ministrene besluttede at godkende videreførelsen af faciliteten indtil 2005. I betragtning af EIB's begrænsede kapital opfordres EIB's Styrelsesråd til kun at godkende meget hastende projekter i medfør af denne facilitet indtil juni 2002, hvor der skal træffes afgørelse om en kapitaludvidelse.